

**En redelig svensk bondes Hans
Ersas klago-wisa, då han feck
höra den store ...**

1700-1829 81 Ca gust. III Br. 1792

National Library
of Sweden

En Redellig Svensk Bondes

Hans Ersas

Klagu- = Wisa,

Då

1700-1829

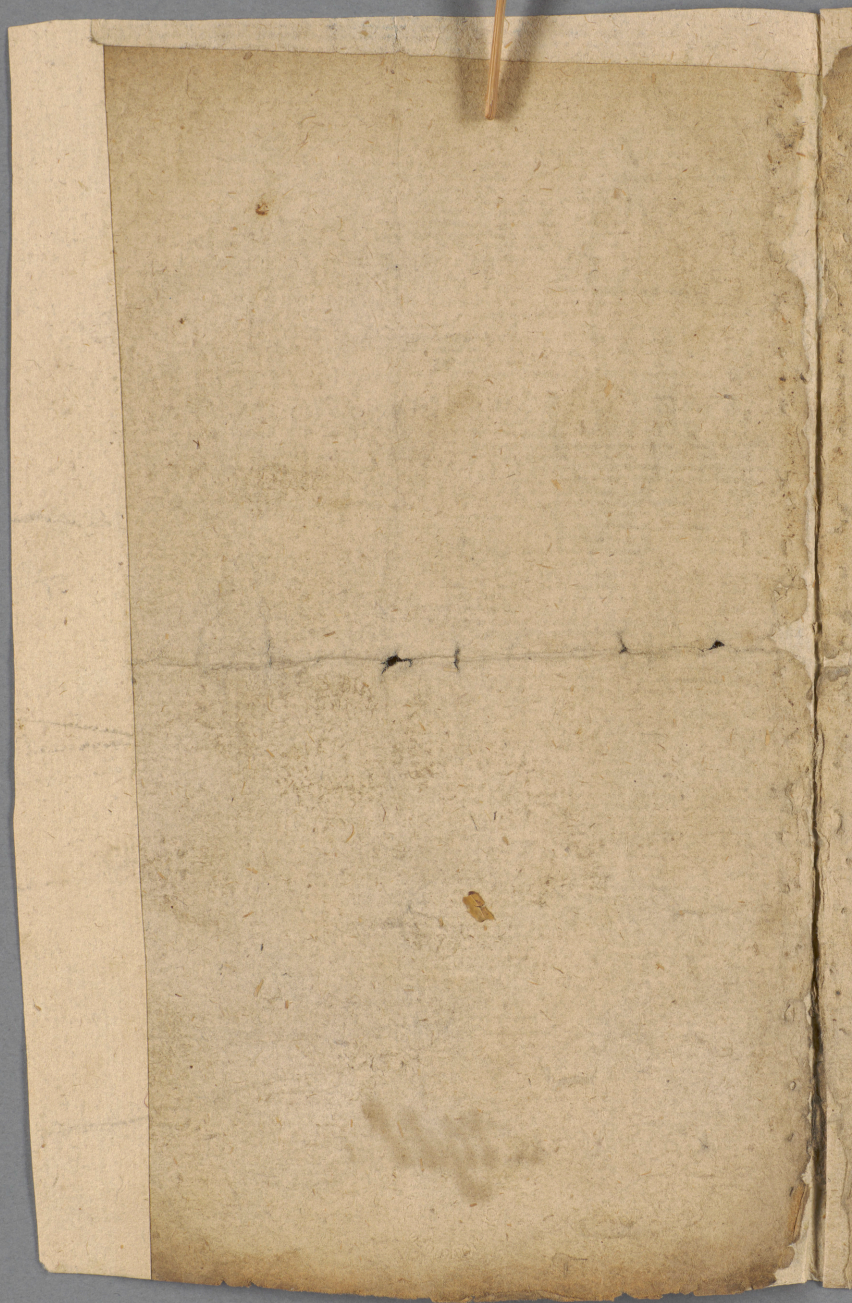
Han feck höra den Store Ko-
nung GUSTAF den Tredje
med döden bortgådt, genom det
Nidings-skott, som lossades på
Höfden af en Svensk Adellig
Undersåtare J. J. Ankarström,
den 16 Mars 1792.

Slunges som:

Sidst när på ljufsig blomsterp. &c.

Exemplaret kostar 6 runst.

Tryckt i Bergö.

I.

Nack! mina tårar bryten fram
 Ja, skoid mitt klämda hjerta
 Wid tankan af den blygd och skam,
 Som sått swårt Svea swärta,
 Den Bästa Konung är nu död,
 Af Mordarbandet dräpen.
 Jag frågar hwen i denna nöd,
 Ei skulle blifwa håpen?

2.

När som wi på ofskyldigt sätt
 Med Lekar och förndia,
 Då tro wi Jaskan ei har rått
 I swåra Samqväm brdia;
 Wi wisa twådrågt från swårt bo,
 Och glömma Herrgårds-trålet,
 At muntra och i menlös ro:
 Säg något mot det skålet?

3.

Wår Gustaf, som swar Landets
 Jar,

Och sorg för alla hade,
 Som Riket tog uti förswar
 Och Siender nedlade,
 Hur mordad innom Gladiens borg
 Bland lekar, ro och nöjen
 Och lämnar oss i qwal och sorg;
 Ja, flyh då muntra löjen!

O! Ankarström! ack! du Barbar
 Som oss så grymt bedröfwat!
 Samt Folkets Skyddare och Far
 I förtid dem bedröfwat!
 Wet sena Esterkommande
 Den mening och besanna:
 Att alla redligt tänkande
 Din gjerning wist förbauna

Jag hört Kong Christian Tyrann
 Som stelf sitt Land förfolide,
 Som gladast war när blodet rann
 Och Stockholms gator skölde,
 Sedt lefwa se'n i många år;
 Ack! sorg mitt hjerta rörda!
 Men Gustaf, mild, sin Bahne får
 Och skälmar Honom mörda.

6.

Ei någon Krants skall mer i år
 Vår muntra Ungdom pryda,
 Ei mer i Glädjens lätta spår
 Sin lustwa känsla tyda;
 Min plog med gråt jag suckta skall;
 Men vörda Gustafs Minne;
 Ty Hans förtjenst och olycksfall
 Går aldrig ur mitt sinne.

Dock skall det bli vår tröst och
 fröjd,
 Som sorgen fått årfara:
 At Han hos Gud i himmels högd
 I Ewigbet får swara;
 Den purpur hvitken Honom brydt,
 Bland Oro-stormars sväder,
 Har Han wold Lambets Thron
 förbytt
 I Saligbetens Kläder.

Monark! en oföders hwita haf
 Bredwid Gustafwers sida, *)
 Och uti denna helga graf
 Uppståndelsen förbida;
 Ditt dyra Stoft wäl multnar
 Där, **)

Så

*) Konungen begrafvs i Ridderholms-Kyr-
 kan Måndagen den 14 Maji.

**) Högst: Salige Konungen hade förbjudit

Så är ock Kongars öden;
Men Äran dock Ditt Minne b
Zin trots mot fielska ödden.

9.

En Kung beklaganstward dock är
Det sägas kan med rätta,
Då Han från möda och besvär
Ei vågar sinnet låtta
För egne Undersåtare,
Som all Hans omsorg glömt
Och såsom lömske Mördare
Hans dyra Blod uttömma.

10.

Men bästa ei vår Unga Kunga
Fast Kronan Din är blodig
Och af bekymrets Bårda tung,
Allmogen Din är modig;
Zin sista Man han bergfast står
Och skall Din Thron bestå:

Han

sin Kropps Balsamerande, såsom stridande
de mot naturens förvandlings Lagar.

n oförsträckt i döden går
r Dig och Sveriges bästa.

11.

Vår Enkedrottning! Landets Mor!
Sophia Magdalena!

Min saknad den är mer än stor,
som tar Ditt hjerta rena.

I bar just ei så glada bar
Sverige fått arfvara;

Du i Himlen har en Far
Han skall Dig försvara.

12.

Vår Store Carl, som hördan
bår,

Och våra sorger lindrar,
Som Landets ömma Sader är
Och ofvåns rånkor hindrar!
Låt också magten af Din arm
Den stackars Bonden skydda,
Som i sitt nit för Dig är varm
Med sin låga hydda.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN[®] Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

